

MARCOLFA

DARIO FO

Dario Fo

MARCOLFA

fraška v klasickém stylu

Dle italského originálu vydaného v r. 1984 v Turíně do češtiny přeložil

Matteo Difumato v r. 2008

Osoby:

Markýz trerátský (Třígrošák)

Marcolfa

Francesco

Princezna

Teresa

Giuseppe

Salón v jednom rozpadlém hradě. Obrazy se strhnutými plátny, rozcupovaná tapisérie. Mastné skvrny na zdi, stůl, židle, křeslo, z jehož čalounění vyčuhují péra, masivní skříň po jednom z boků a vzadu krb a dvoje dveře – jedny nalevo a druhé napravo. Všude prach, pavučiny a nepořádek.

Na počátku je na scéně Markýz trerátský, muž něco kolem čtyřicítky, nervózních gest a autoritativního hlasového projevu. Je v košili, ale s vycházkovým cylindrem na hlavě. Zrovna šmejdí po skříni, aby našel aspoň trochu vhodné sako, které by si mohl obléci.

Markýz *(protřepává jedno sako, a to právě tak, že na něj padá houf vyklepaného prachu, který ho rozkašle) Ksa–kru! Ech.. uch..*

(křičí) Marcolfo! Jaká špína! Marcolfo! Podívejme se, jestli odpoví.. Člověk může být nepořádnější, nedbalejší.. Jen to slovo: nedbalý.. Ale co říkám, nedbalý?; říkám.. ale co říkám?

(pšiká) Hep–čí! Hep–uch.. Marcolfo!

Mezitím vchází zprava stará Marcolfa. Jde malými a tichými krůčky a ocitne se za markýzovými zády.

Marcolfa *(nevýrazným hláskem, jakoby mluvila jen sama k sobě, odpoví)* Jsem zde, pane markýzi.

Markýz *(který si evidentně nevšiml její přítomnosti)* Marcolfo, kde že to jsi?

Marcolfa *(řve)* Jsem tady!

Markýz *(škrubne sebou a ustoupí, přičemž bouchne do dveří od skříně, za nimiž stojí Marcolfa, a tak se do nich nechá zbrkle zavřít).*

Ale copak se děje? Tak chceš jít tady, nebo ne?

Marcolfa *(ze skříně)* Jenže když mi neotevřete.. jak sem můžu jít?

Markýz A kde teda jsi?

Marcolfa A kde chcete, abych byla? Jsem ve skříní. Jsem ve..

Markýz *(zmateně)* Ve skříní?

(otevívá dveře) A tobě se zdá to místo vhodnější?

Tvé místo je v kuchyni, ne ve skříní! Vystupovat, vystupovat!